

УДК 619:615.2:636.028

ВИЗНАЧЕННЯ ГОСТРОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «БЕНДАМІН» НА ЛАБОРАТОРНИХ ТВАРИНАХ

І. С. Вархоляк¹, аспірант, *Б. В. Гутий¹*, д. вет. н., *І. Є. Соловодзінська²*, к. біол. н.
irynkavet@ukr.net

¹Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С. З. Гжицького, м. Львів, Україна

²Львівський національний аграрний університет,
м. Дубляни, Жовківський р-н, Львівська обл., Україна

Вивчення гострої токсичності є обов'язковим етапом дослідження нових лікарських засобів, що дозволяє оцінити небезпечність речовин для здоров'я за умов короткотривалої дії та визначити клас токсичності й широту терапевтичної дії. Тому метою роботи було вивчення гострої токсичності кардіопрепарату «Бендамін».

Досліди з вивчення гострої токсичності препарату «Бендамін» проводили на 24 білих щурах. Піддослідним тваринам препарат вводили внутрішньошлунково і внутрішньом'язово одноразово у таких дозах: 100; 500; 5000 мг/кг. Під час дослідів враховували загибель лабораторних тварин та, залежно від дози препарату, вираховували середньосмертельні дози (LD_{50}) цієї лікарської форми за методом Г. Кербера (1931).

При виборі дози під час вивчення гострої токсичності за умов внутрішньошлункового введення лімітуючим стало введення максимальної дози IV класу токсичності — 5000 мг/кг.

За умов внутрішньошлункового введення кардіопрепарату «Бендамін» загибелі білих щурів не було.

Після внутрішньошлункового введення препарату у вищевказаних дозах ознак інтоксикації у щурів не спостерігали: тварини були охайними, активними, мали задовільний апетит, процеси сечовиділення і дефекації були в нормі, реагували на звукові та світлові подразники, порушення дихання та судом не відзначали. Рефлекторна збудливість у всіх тварин була збережена. Встановлено короточасне пригнічення лабораторних тварин, яким задавали препарат у дозі 5000 мг/кг.

На наступну добу змін у клінічному стані тварин дослідних груп не спостерігали. Такі ж результати було отримано і при повторному введенні лабораторним тваринам препарату у дозі 5000 мг/кг.

Таким чином DL_{50} препарату за внутрішньошлункового введення білим щурам є більшою за 5000 мг/кг м. т.

Встановлено, що препарат «Бендамін» у вказаній дозі не впливав на масу тіла тварин та вагові коефіцієнти маси внутрішніх органів. Встановлено, що маса тіла щурів контрольної групи на 14-у добу дослідів зростала порівняно з попередніми днями досліджень і становила, відповідно, $185,6 \pm 0,96$ г, тоді як маса щурів дослідної групи — $186,6 \pm 1,72$ г.

При визначенні коефіцієнтів маси внутрішніх органів лабораторних тварин встановлено незначне зменшення вагового коефіцієнта печінки у щурів дослідної групи.

Отже, новостворений кардіопрепарат «Бендамін» належить до малотоксичних речовин 4 класу токсичності за ГОСТ 12.1.007-76.